

Han er ikke her, han er stått opp!

Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dagen i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven. Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. Han var som et lyn å se til, og drakten var hvit som snø. Vaktene skalv av redsel da de så ham, og de ble liggende som døde. Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: «Frykt ikke! Jeg vet at dere leter etter Jesus, den korsfestede. Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå! Skynd dere av sted og si til disiplene hans. 'Han er stått opp fra de døde, og han går i forveien for dere til Galilea; der skal dere få se ham.' – Nå har jeg sagt dere det.»

Da skyndte de seg bort fra gaven, redde, men jublende glade, og de løp for å fortelle det til disiplene. Og se, Jesus kom mot dem og sa: «Vær hilset!» De gikk fram og omfavnet føttene hans og tilba ham. Jesus sa til dem: «Frykt ikke! Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea. Der skal de se meg.» (Matt 28,1–10)

«Han er ikke her, han er stått opp.» Dette er kristendommens viktigste setning. Det gir våre liv en ny mening og en ny retning. Vi ser alt i et nytt lys.

«Han er ikke her, han er stått opp.» De første reaksjonene var sjokk og vantro. Var det virkelig mulig? Deretter ble det jublende glede. Ja, det er sant! Jesus er virkelig oppstått fra de døde! Nyheten spredte seg, og den skapte tro, håp og optimisme. Hos Maria-ene som kom til graven, hos disiplene, hos de første kristne – slik det også gjør hos oss. Jesus lever, og derfor skal også vi få leve. Døden er ikke det siste. Det finnes noe som er større og sterkere. Det finnes én som kan gi oss mennesker evig liv, Jesus Kristus, den oppstandne.

30. juni 1908 falt en asteroide ned fra verdensrommet og eksploderte over bakken i Sibir. Eksplosjonen var 1000 ganger kraftigere enn Hiroshima-bomben, og i en stor sirkel omkring slo trykkbølgen ned 80 millioner trær. Slik var også Jesu oppstandelse som en voldsom eksplosjon som forandret hele landskapet rundt seg. Ikke for å ødelegge, men for å gi nytt liv.

«Han er ikke her, han er stått opp.» Dette kastet nytt lys over de gamle jødiske skriftene.

- Nå forsto de hvorfor Jesus måtte lide og dø. **«Men han ble såret for våre lovbrudd, knust for våre synder. Straffen lå på ham, vi fikk fred, ved hans sår ble vi helbredet.»** (Jes 53,5.)
- Nå forsto de hvorfor det var på et kors Jesus måtte dø. Jødernes påskelam ble jo stekt på et korsformet spidd. Og blodet fra påskelammet som ble smurt på dørkarmene, loddrett og vannrett, dannet jo korsets tegn.
- Nå forsto de at Jesus ikke kunne bli værende i graven: **«For du skal ikke forlate min sjel i dødsriket og ikke la din hellige se forråtnelse.»** (Apg 2,27)

«Han er ikke her, han er stått opp.» Dette forandret de kristnes tro.

- Der kritikerne mente Jesu død på korset var tåpelig overtro, sa de kristne det var Guds måte å frelse verden på.
- Der kritikerne lo av tanken på at Jesu kropp var blitt levende, sa de kristne det var et forvarsel om at vi alle skal oppstå.
- Der kritikerne sa at det fantes mange religioner og guder, sa de kristne at det finnes bare én Gud, og én frelser, Jesus Kristus.

«Han er ikke her, han er stått opp.» Dette forandret også de kristnes livsførsel. I det gamle Roma var mange opptatt av å jage etter mer penger og misbruke sin makt, man skiftet stadig ektefelle, mennesker av samme kjønn levde sammen, og menneskelivet hadde liten verdi.

Men de kristne levde annerledes. De ønsket å leve som Jesus og følge hans ord. De kristne tok seg av de fattige og syke, og de var mer opptatt av å hjelpe andre enn selv å bli rik. De beskyttet de svakes liv og levde trofast i ekteskap mellom mann og kvinne. Slik levde de fordi Jesus var oppstått fra de døde. Han ga dem nye verdier, en ny tro, en ny måte å leve på.

Noen spør hvorfor kirken/Bibelen/Jesus skal pirke borti våre liv og hvordan vi lever. Svaret er at han som vil korrigere og veilede oss, er Jesus Kristus, den oppstandne Guds Sønn. Han er vår frelser, men også vårt forbilde som vi skal etterfølge.

«Han er ikke her, han er stått opp.» En ny tid startet denne dagen. En tid med nåde, tilgivelse og kjærlighet. Frelseren Jesus kan tilgi selv de verste synder. Guds kraft kan forandre selv de dårligste mennesker. *Ennå er det håp* sier Evangeliesenteret. Ja, det er håp. Fordi Jesus døde på korset, kan han tilgi oss våre synder. Fordi Jesus oppsto fra de døde, kan han gi oss et nytt og evig liv.

«Han er ikke her, han er stått opp.» En fantastisk beskjed å få. – Men er det sant? Jødene sa: Jesu disipler stjal liket. I Athen lo de av tanken om kroppens oppstandelse. Romerrikets ledere sa: Dette er overtro. Også vi møter innvendinger og motstand mot å tro på Jesu oppstandelse. Og allikevel tror vi. Vi har da heller ingen grunn til å skamme oss over det.

Jesu disipler trodde virkelig på Jesu oppstandelse. Ingen kunne heller vise fram Jesu døde kropp. Historien spredte seg raskt og ble snart skrevet ned. De fire evangeliene forteller alle den samme historien, men med hver sin personlige vinkling. Evangeliene ble kopiert og deretter oversatt til andre språk. Alle kopiene og oversettelsene forteller den samme historien om hva som skjedde påskedag. Det gikk derfor ikke an å endre på historien underveis ved å legge noe til.

«Han er ikke her.» Nei, men hvor er han da? Han er her, hos oss. Når vi samles for å høre om og tilbe Jesus, er han selv til stede hos oss. Derfor samles vi på hans oppstandelsesdag, søndag etter søndag (noe vi håper snart å gjøre igjen) for å høre om ham, lære av ham, be til ham og tilbe ham. Vi gjør det fordi vi tror og erfarer at Jesus er her hos oss nå.

En eksplosjon kan ha store virkninger der og da, men snart senker stillheten seg igjen. Men slik var det ikke med Jesu oppstandelse. Virkningene fortsatte og fortsatte – og gjør det fremdeles, som en kraft som aldri tar slutt. Påsketiden avsluttes med pinse. Da kom Den hellige ånd til de som blir døpt og tror på Jesus. Påskens tro på Jesu død og oppstandelse kan ikke skilles fra pinsens budskap om kraft fra Guds Ånd. Det er Åndens kraft som gjør at vi tror, at vi vil leve et kristent liv og at vi tilber og ærer Jesus Kristus som Guds Sønn, vår frelser. (Akkurat det skal jeg tale mer om på gudstjenesten pinsedag.)

*Til ære for Faderen og Sønnen og Den hellige Ånd,
som var, er og blir én sann Gud fra evighet til evighet. Amen.*